

[Cat/Cast] Adrià Carrasco, la represió menys mediàtica: «No me planteo volver»

BERNAT SURROCA :: 10/10/2020

El activista de los CDR admite que el retorno a Cataluña es complicado por el riesgo de prisión preventiva: "En España habrían hecho conmigo lo que hubieran querido"

[Català]

Adrià Carrasco, la repressió menys mediàtica: «No em plantejo tornar»

L'activista dels CDR admet que el retorn a Catalunya és complicat pel risc de presó preventiva: "A Espanya haurien fet amb mi el que haguessin volgut"

10 d'octubre de 2020 a les 16:21 | Tamara i Adri CarrascoFa tres anys dels fets de la tardor de 2017 i la repressió continua ben viva. Els grans judicis contra els promotors de l'1-O ja s'han fet al Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, i els procediments afecten ara una segona línia de l'independentisme -alts càrrecs de la Generalitat, els síndics de l'1-O o ciutadans anònims- menys mediàtica, que no té tanta atenció d'una societat que, amb major o menor mesura, i arran també de l'impacte de la crisi del coronavirus, ha normalitzat el fet de tenir presos polítics, exiliats o un president de la Generalitat inhabilitat per una pancarta. Un exemple d'aquesta repressió menys visible és el cas d'Adrià Carrasco, el jove membre dels CDR exiliat a Bèlgica des de fa dos anys i mig acusat de terrorisme per l'Audiència Nacional.

Tamara Carrasco va ser absolta en una causa que, inicialment, també l'afectava a ell. En conversa amb **NacióDigital**, l'Adri s'alegra de l'absolució de la seva companya Tamara. Tots dos eren l'objectiu de la Guàrdia Civil el 10 d'abril de 2018. Carles Puigdemont havia estat detingut i empresonat a Alemanya, la justícia bloquejava investidures al Parlament i l'article 155 continuava en vigor. Les accions dels CDR eren habituals i es traduïen en talls de carretera o campanyes contra els peatges, i l'Audiència Nacional tenia entre cella i cella desactivar aquest nou actor independentista, partidari d'una acció més directa que no pas l'ANC o Òmnium. Com? Amb grans operacions judicials i mediàtiques per crear la imatge que a Catalunya hi havia terrorisme i violència.

Amb els pas dels mesos, la causa contra els CDR s'ha esmicolat per falta de proves i ha acabat amb l'absolució de la Tamara. "Per ella, la sentència és un gran avenç, es treu una llosa de sobre. Estar en un procediment judicial genera una angoixa impressionant", diu l'Adri. La resolució de la jutgessa del jutjat penal 25 de Barcelona és contundent i llança un dard a les investigacions de la Guàrdia Civil: les qualifica de "poc serioses".

"La sentència és una prova més que tota aquesta causa no té ni cap ni peus, però això els és igual perquè l'objectiu era escalfar l'independentisme a través de la repressió", lamenta l'Adri. La Tamara, detinguda l'abril de 2018 i confinada a Viladecans durant més d'un any, preveu demanar una indemnització per danys morals per tota aquesta operació.

"No em plantejo tornar en absolut"

S'anomenava operació Cadera i volia desarticlar els CDR. En un principi estava comandada per l'Audiència Nacional, però amb el pas dels mesos i la manca d'evidències, el tribunal es va inhibir i va traslladar el cas als jutjats ordinaris de Catalunya. En aquell moment, les causes de la Tamara i l'Adri es van separar. Paral·lelament, l'Audiència Nacional ja investigava els CDR per una altra via: l'operació Judes, que es materialitzaria el 23 de setembre de 2019. L'absolució de Tamara pot afectar l'Adri? "A mi em pot ajudar a nivell polític i com a mostra de la no-criminalització dels CDR. La meua causa es troba en fase d'instrucció en un jutjat de Granollers, ni estic ni acusat en ferm", exposa.

PROCÉS CATALÀ L'absolució de Tamara Carrasco esmicola l'operació contra els CDR La jutge critica la poca solidesa de les investigacions de la Guàrdia Civil, que han servit per justificar dos anys de periple judicial per a l'activista independentista

El retorn a Catalunya, però, és complicat, i l'amenaça de la presó preventiva fins al judici imposa. "La Guàrdia Civil sap que jo era a casa quan em van venir a buscar. Va ser qüestió de segons. Vaig agafar roba i vaig marxar", explica. Ara com ara, no pot donar més detalls de com va creuar la frontera des d'Esplugues del Llobregat. Dos anys i mig després no es planteja tornar malgrat les bones notícies de la Tamara. "No em plantejo tornar en absolut", deixa clar. A Espanya encara hi ha una ordre d'arrest contra ell i els precedents no aconsellen un retorn. "En Dani Gallardo porta un any en presó preventiva a l'espera de judici per haver participat en unes protestes a Madrid en contra de la sentència de l'1-O", recorda. En el seu cas, amb un risc de fuga acreditat, creu que seria "quasi segur" que el jutge l'enviaria a la presó.

Sense ordre de detenció a Bèlgica

La causa, però, té poc fonament. Tan poc que Espanya ni tan sols ha enviat una ordre de detenció a Bèlgica, on l'Adri viu amb normalitat des de fa més de dos anys. No s'ha sentit sol i ha rebut suport de la societat civil, tot i que el seu cas és molt menys mediàtic que el d'altres exiliats com ara Puigdemont o els exconsellers. A diferència d'ells, en el seu cas no hi ha ordre de detenció i això, diu, demostra que la causa no se sosté. "Si creuen que soc un terrorista, que enviïn una ordre de detenció. Si no ho fan és que no creuen que ho sigui", diu. Això, de fet, referma el seu convenciment que va prendre la decisió correcta marxant a l'exili. "A Espanya tot queda a casa, si m'hagués quedat tindrien impunitat per fer amb mi el que volguessin. Haver marxat, a banda de ser una decisió política, posa en evidència que l'acusació no s'aguanta", explica.

L'operació de l'Audiència Nacional va fracassar, en part, per l'exili de l'Adri. Era difícil sostenir una presó preventiva per terrorisme en el cas de la Tamara i no enviar una ordre de detenció a Bèlgica per l'Adri. "Sabien que Bèlgica no hauria acceptat extradir l'Adri per terrorisme", explicava fa uns mesos a aquest diari l'advocada d'Alerta Solidària Eva Pous, que porta la defensa dels encausats en l'operació Judes. Quan l'Audiència -un tribunal d'excepció- i la Guàrdia Civil veuen que l'operació Cadera no s'aguanta, opten per activar l'operació Judes. "És la segona part de la història: amb nosaltres no els va sortir del tot bé i ho van intentar fer millor, amb set empresonats, vídeos i tot un circ mediàtic", diu l'Adri.

Mentre la seva causa és desinfla, l'operació Judes continua activa, tot i que sembla seguir els mateixos passos. Les acusacions de terrorisme, un any després, encara no s'han pogut acreditar i els set activistes que van passar més de tres mesos en presó preventiva han estat posats en llibertat provisional. La sensació, diu l'Adri, és una barreja entre "la frustració de veure que això o s'atura i tenen total impunitat" i, alhora, la constatació que "cal seguir lluitant i no perdre l'esperança".

[Castellano]

Adrià Carrasco, la represión menos mediática: «No me planteo volver»

El activista de los CDR admite que el retorno a Cataluña es complicado por el riesgo de prisión preventiva: "En España habrían hecho conmigo lo que hubieran querido"

Tamara y Adri Carrasco

Hace tres años de los hechos del otoño de 2017 y la represión continúa viva. Los grandes juicios contra los promotores del 1-O ya se han hecho en el Tribunal Supremo y la Audiencia Nacional, y los procedimientos afectan ahora una segunda línea del independentismo -altos cargos de la Generalitat, los síndicos del 1-o o ciudadanos anónimos- menos mediática, que no tiene tanta atención de una sociedad que, con mayor o menor medida, y a raíz también del impacto de la crisis del coronavirus, ha normalizado el hecho de tener presos políticos, exiliados o un presidente de la Generalitat inhabilitado por una pancarta. Un ejemplo de esta represión menos visible es el caso de Adrià Carrasco, el joven miembro de los CDR exiliado en Bélgica desde hace dos años y medio acusado de terrorismo por la Audiencia Nacional.

Tamara Carrasco fue absuelta en una causa que, inicialmente, también le afectaba a él. En conversación con Nació Digital, Adri se alegra de la absolución de su compañera Tamara. Ambos eran el objetivo de la Guardia Civil el 10 de abril de 2018. Carles Puigdemont había sido detenido y encarcelado en Alemania, la justicia bloqueaba investiduras en el Parlament y el artículo 155 continuaba en vigor. Las acciones de los CDR eran habituales y se traducían en cortes de carretera o campañas contra los peajes, y la Audiencia Nacional tenía entre ceja y ceja desactivar este nuevo actor independentista, partidario de una acción más directa que la ANC o Òmnium. ¿Cómo? Con grandes operaciones judiciales y mediáticas para crear la imagen que en Cataluña había terrorismo y violencia.

Con el paso de los meses, la causa contra los CDR se ha desmenuzado por falta de pruebas y ha acabado con la absolución de la Tamara. "Para ella, la sentencia es un gran avance, se quita una losa de encima. Estar en un procedimiento judicial genera una angustia impresionante", dice Adri. La resolución de la juez del juzgado penal 25 de Barcelona es contundente y lanza un dardo a las investigaciones de la Guardia Civil: las califica de "poco serias".

"La sentencia es una prueba más que toda esta causa no tiene ni pies ni cabeza, pero eso les da igual porque el objetivo era calentar el independentismo a través de la represión", lamenta Adri. Tamara, detenida en abril de 2018 y confinada en Viladecans durante más de un año,

"No me planteo volver en absoluto"

Se llamaba operación Cadera y quería desarticular los CDR. En un principio estaba comandada por la Audiencia Nacional, pero con el paso de los meses y la falta de evidencias, el tribunal se inhibió y trasladó el caso a los juzgados ordinarios de Cataluña. En ese momento, las causas de Tamara y Adri se separaron. Paralelamente, la Audiencia Nacional ya investigaba los CDR por otra vía: la operación Judas, que se materializaría el 23 de septiembre de 2019. La absolución de Tamara puede afectar Adri? "A mí me puede ayudar a nivel político y como muestra de la no criminalización de los CDR. Mi causa se encuentra en fase de instrucción en un juzgado de Granollers, ni estoy ni acusado en firme", expone.

La absolución de Tamara Carrasco desmenuza la operación contra los CDR

La juez critica la poca solidez de las investigaciones de la Guardia Civil, que han servido para justificar dos años de periplo judicial para el activista independentista

El retorno a Cataluña, sin embargo, es complicado, y la amenaza de la prisión preventiva hasta el juicio impone. "La Guardia Civil sabe que yo estaba en casa cuando me vinieron a buscar. Fue cuestión de segundos. Cogí ropa y me fui", explica. Por ahora, no puede dar más detalles de cómo cruzó la frontera desde Esplugues del Llobregat. Dos años y medio después no se plantea volver a pesar de las buenas noticias de Tamara. "No me planteo volver en absoluto", deja claro. En España todavía hay una orden de arresto contra él y los precedentes no aconsejan un regreso. "Dani Gallardo lleva un año en prisión preventiva a la espera de juicio por haber participado en unas protestas en Madrid en contra de la sentencia del 1-O", recuerda. En su caso, con un riesgo de fuga acreditado, cree que sería "

Sin orden de detención en Bélgica

La causa, sin embargo, tiene poco fundamento. Tan poco que España ni siquiera ha enviado una orden de detención en Bélgica, donde Adri vive con normalidad desde hace más de dos años. No se ha sentido solo y ha recibido apoyo de la sociedad civil, aunque su caso es mucho menos mediático que el de otros exiliados como Puigdemont o los ex consejeros. A diferencia de ellos, en su caso no hay orden de detención y esto, dice, demuestra que la causa no se sostiene. "Si creen que soy un terrorista, que envíen una orden de detención. Si no lo hacen es que no creen que lo sea", dice. Esto, de hecho, reafirma su convencimiento de que tomó la decisión correcta marchando al exilio. "En España todo queda en casa, si me hubiera quedado tendrían impunidad para hacer conmigo lo que quisieran. Haber ido, aparte de ser una decisión política,

La operación de la Audiencia Nacional fracasó, en parte, por el exilio de Adri. Era difícil sostener una prisión preventiva por terrorismo en el caso de la Tamara y no enviar una

orden de detención en Bélgica por Adri. "Sabían que Bélgica no habría aceptado extraditar Adri por terrorismo", explicaba hace unos meses a este diario la abogada de Alerta Solidaria Eva Pous, que lleva la defensa de los encausados en la operación Judas. Cuando la Audiencia -un tribunal de excepción- y la Guardia Civil ven que la operación Cadera no se aguanta, optan por activar la operación Judas. "Es la segunda parte de la historia: con nosotros no les salió del todo bien y lo intentaron hacer mejor, con siete encarcelados, vídeos y todo un circo mediático", dice Adri.

Mientras su causa es desinfla, la operación Judas sigue activa, aunque parece seguir los mismos pasos. Las acusaciones de terrorismo, un año después, aún no se han podido acreditar y los siete activistas que pasaron más de tres meses en prisión preventiva han sido puestos en libertad provisional. La sensación, dice Adri, es una mezcla entre "la frustración de ver que esto o se para y tienen total impunidad" y, al mismo tiempo, la constatación de que "hay que seguir luchando y no perder la esperanza".

<https://www.naciodigital.cat/noticia/209825/adria-carrasco-repressio-menys-mediatica-no-em-plantejo-tornar>

<https://ppcc.lahaine.org/adria-carrasco-la-repressio-menys>